

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 139 /2006
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.A.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, prin adresa din data de 23.06.2006, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala in data de **29.06.2006**, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.A.**, impotriva Deciziei de impunere din data de 26.04.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala inchiat la data de 10.04.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozit pe profit;
- dobanzi aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit.

De asemenea, **S.C. X S.A.** solicita si **suspendarea executarii obligatiilor** stabilite prin decizia de impunere din data de 26.04.2006.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost primita Decizia de impunere din data de 26.04.2006, respectiv 31.05.2006, asa cum rezulta din confirmarea de primire anexata in copie la dosarul cauzei si de data depunerii contestatiei, respectiv 14.06.2006, asa cum reiese din stampila registraturii Directiei generale a finantelor publice.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.A. contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

Referitor la modul de desfasurare a verificarii, contestatoarea afirma ca organele de inspectie fiscala nu au respectat prevederile Ordonantei Guvernului nr.92/2003, republicata, in ceea ce priveste desfasurarea inspectiei fiscale, precum si drepturile prevazute in “Carta drepturilor si obligatiilor”.

In cazul facturilor de aprovizionare de la S.C. S S.R.L., contestatoarea sustine ca nu avea obligatia legala si nici posibilitatea de a verifica daca facturile fiscale au fost achizitionate de la unitati autorizate cu distribuirea acestora.

In ceea ce priveste relatia comerciala cu S.C. M S.R.L., contestatoarea precizeaza ca aceasta societate este o persoana juridica afiliata cu care are contracte de prestari servicii, iar impozitul pe profit si TVA rezultate in urma tranzactiilor cu aceasta societate au fost calculate, declarate si achitate la bugetul de stat la termenele scadente.

Referitor la TVA, S.C. X S.A. precizeaza ca aceasta provine din facturile fiscale emise de furnizorul S.C. S S.R.L. in datele de 17.12.2001 si 02.05.2002. Contestatoarea sustine ca singura obligatie ce i-ar fi revenit in urma relatiilor cu societatea mai sus mentionata ar fi fost aceea de a obtine documentul care atesta calitatea de platitor de TVA a furnizorului, obligatie care a fost indeplinita in data de 18.12.2001. Mai mult, contestatoarea afirma ca nu a achitat furnizorului facturile respective decat dupa ce a intrat in posesia acestui document legal. In ceea ce priveste modul de intocmire a celor patru facturi, societatea contestatoare mentioneaza ca acestea au fost intocmite conform prevederilor Hotararii Guvernului nr.831/1997, fapt mentionat pe fiecare factura in parte si au fost tiparite in “sistem unitar de inseriere si numerotare” si solicita ca inscrisurile respective sa fie examinate de experti neutri pentru a se respecta dreptul la aparare al societatii.

În ceea ce privește impozitul pe profit, contestația precizează că acesta provine din faptul că organul de inspecție fiscală a considerat că nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile din facturile fiscale pe motiv că nu au la bază documente justificative. S.C. X S.A. menționează faptul că aceste cheltuieli considerate ca nedeductibile de către organele de inspecție fiscală au în corespondență și venituri aferente care au fost cuprinse în baza de impozitare la impozitul pe profit pentru anul 2001 întrucât marfa a fost adusă de furnizor începând cu luna noiembrie 2001 și au fost executate confecții metalice prin societatea afiliată S.C. I S.R.L. conform facturii fiscale din data de 17.12.2001 pe care le-a folosit în procesul de producție la beneficiar, încasând contravaloarea acestora.

De asemenea, contestația afirmă că pe parcursul desfășurării inspecției fiscale nu a fost informată de către organul de inspecție fiscală asupra constatărilor și nu i s-a dat posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, în plus, acesta nu a examinat toate stările de fapt și raporturile juridice relevante pentru impunere, efectuând verificări repetate pentru fiecare impozit.

S.C. X S.A. contestă faptul că impozitul pe profit stabilit de către organul de inspecție fiscală a fost încadrat la art.11 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, pe motiv că operațiunile economice înscrise în facturile fiscale de prestări servicii de transport emise de S.C. M S.R.L. nu au continut economic. Astfel, în opinia contestației, încadrarea făcută de organul de inspecție fiscală este “corectă, numai că, interpretarea este eronată”, iar prevederile legale nu lasă loc de interpretări, tocmai pentru a evita dubla impunere de care nu a ținut cont organul de inspecție fiscală în raportul încheiat.

În susținerea contestației, contestația menționează că S.C. X S.A. și S.C. M S.R.L. sunt persoane juridice afiliate române, fapt reținut și în raportul de inspecție fiscală, cele două societăți sunt platitoare de impozit pe profit și TVA, valoarea facturilor emise în urma relațiilor economice a fost cuprinsă în bazele de impozitare la calculul impozitului pe profit la cele două societăți, iar TVA dedusă de S.C. X S.A. a fost colectată și platită de către S.C. M S.R.L. la bugetul de stat conform ordinelor de plată din data 24.01.2005 și din data de 24.05.2004, anexate în copie.

De asemenea, contestația precizează că dacă organele de inspecție fiscală ar fi respectat prevederile Codului de procedură fiscală și ar fi realizat verificarea la S.C. X S.A. anterior redactării Raportului de inspecție fiscală, ar fi putut constata că mijloacele de transport sunt speciale și destinate transportului de materiale de construcții. Astfel,

contestatoarea a desfasurat activitati de transport specifice care justifica necesitatea efectuarii acestor cheltuieli, iar contractele de leasing pentru mijloacele de transport respective au fost girate de S.C. X S.A. Mai mult, pana in luna iulie 2004 cand au fost preluate contractele de leasing financiar de catre S.C. X S.A., cheltuielile cu aceste mijloace de transport au fost inregistrate in contabilitatea S.C. M S.R.L., iar datorita situatiei prezentate in Procesul verbal din 04.04.2006 incheiat la aceasta societate afiliata, contestatoarea a fost nevoita sa retraga efectiv cele 12 mijloace de transport si sa le utilizeze productiv pentru a putea achita astfel ratele de leasing.

Astfel, S.C. X S.A. considera ca a respectat prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 si nu datoreaza cu titlu de obligatii fiscale impozit pe profit si nici dobanzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

De asemenea, contestatoarea solicita suspendarea executarii actului administrativ atacat pana la solutionarea pe fond a contestatiei, avand in vedere documentele anexate in sustinerea contestatiei, precum si faptul ca organele de inspectie fiscala au incalcat dispozitiile legale prevazute in Codul de procedura fiscala.

II.Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 10.04.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

Prin adresa nr.8368/14.11.2005 Inspectoratul de politie al judetului - Serviciul de investigare a fraudelor a solicitat Directiei generale a finantelor publice efectuarea unei verificari financiar-contabile la S.C. X S.A. prin care sa se stabileasca urmatoarele: deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor obtinute din relatia comerciala cu S.C. A S.A. in perioada 2001 - 2005; daca in contabilitate sunt inregistrate si contracte de prestari servicii cu societati comerciale unde asociat sau actionar este administratorul de la S.C. X S.A., respectiv dl. D; legalitatea preluarii contractelor de leasing de la S.C. M S.R.L.; daca in evidenta contabila a societatii sunt inregistrate documente ce privesc relatii cu societati "fantoma", stabilind in cazul in care a fost prejudiciat bugetul de stat si cuantumul prejudiciului.

Perioada supusa verificarii pentru TVA si impozit pe profit a fost 01.01.2001 -30.09.2005 S.C. X S.A. a mai fost verificata anterior pentru

TVA prin procesul verbal incheiat la data de 20.03.2001, iar pentru impozit pe profit, procesul verbal a fost incheiat la data de 12.07.2000.

In ceea ce priveste diferentele suplimentare de impozit pe profit stabilite pentru anii 2001 si 2002, acestea au fost determinate astfel:

In data de 17.12.2001 societatea a inregistrat in evidenta contabila achizitia unei cantitati de 51.036 tone de tabla si a unei cantitati de 30.250 tone de profil pe baza unui numar de trei facturi fiscale emise de S.C. S S.R.L. si in data de 02.05.2002 a inregistrat in baza facturii fiscale nr.9169162 emisa de aceeaasi societate cantitatea de 4.450 tone de tabla si cantitatea de 3.055 tone de profil.

De asemenea, in data de 17.12.2001, in baza facturii fiscale in care este inscris ca furnizor S.C. S S.R.L., gestionarul societatii a intocmit Nota de intrare receptie constatare diferente conform careia s-a receptionat 18.5 tone de tabla de 25 mm si 10.8 tone de tabla de 30 mm si 8.5 tone de profil, iar in luna decembrie a fost intocmit bonul de consum conform caruia toate aceste cantitati au fost introduse in consum.

La data de 17.12.2001 in evidenta contabila a societatii au fost inregistrate facturile fiscale emise de S.C. S S.R.L. conform carora societatea s-a aprovizionat cu o cantitate de 12.9 tone de tabla cutata de 1.5 mm, o cantitate de 21.758 tone de profil laminat si o cantitate de 8.836 tone de tabla de 20 mm, precum si factura fiscala catre S.C. I S.R.L. in care au fost inscrise cantitatile mentionate in cele doua facturi fiscale.

De asemenea, in data de 24.12.2001 dl. D, in calitate de administrator al S.C. I S.R.L., a emis catre contestatoare factura fiscala reprezentand lucrari executate de prelucrare a materialelor inscrise in alte doua facturi fiscale.

In data de 17.01.2002, acelasi dl. D a incheiat in calitate de administrator al S.C. X S.A., contractul de prestari servicii cu S.C. I S.R.L., societate reprezentata de dl. D in calitate de administrator.

In data de 02.05.2002 in baza facturii fiscale in care este inscris ca furnizor S.C. S S.R.L., gestionarul societatii a intocmit Nota de intrare receptie constatare diferente conform careia s-a receptionat cantitate de 3.055 tone de profil laminat si 4.45 tone de tabla decapata cutata de 1.5 mm, iar in luna mai societatea a intocmit bonul de consum conform caruia au fost introduse in consum aceste cantitati.

In data de 07.02.2005, Directia generala a finantelor publice a solicitat organelor de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice efectuarea unor verificari incrucisate la S.C. S S.R.L. pentru stabilirea realitatii si legalitatii operatiunilor comerciale inscrise in facturile fiscale din data de 17.12.2001 si din data de 02.05.2002.

In data de 28.03.2005 cu adresa inregistrata la Directia generala a finantelor publice in data de 29.03.2005, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au comunicat ca: numita S in calitate de administrator al S.C. S S.R.L. nu a depus la organul fiscal teritorial nici o declaratie de impozite si taxe sau situatii financiare anuale aferente anului 2001, facturile fiscale au fost achizitionate de S.C. T S.R.L si S.C. L S.R.L., iar una din facturile fiscale nu apartine Directiei generale a finantelor publice.

Astfel, in conformitate cu prevederile Hotararii Guvernului nr.831/1997, organele de inspectie fiscala au stabilit ca S.C. X S.A. nu poate inregistra in evidenta contabila operatiunile economice inscrise in facturile fiscale mentionate anterior intrucat acestea nu au fost achizitionate de la unitati autorizate cu distribuirea documentelor cu regim special si nu indeplinesc calitatea de document justificativ.

Totodata, in conformitate cu prevederile art.4 alin.6 lit.m din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.217/1999, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile materiale inregistrate in evidenta contabila pe baza bonurilor de consum nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil aferent anilor fiscali 2001 si 2002.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au stabilit ca nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil aferent anului fiscal 2001 cheltuielile inregistrate pentru materialele achizitionate in baza facturilor fiscale si livrate catre S.C. I S.R.L.

Diferentele de profit impozabil si impozit pe profit stabilite de organul de inspectie fiscala pentru anii fiscali 2003 si 2004 au fost determinate astfel:

In data de 01.09.2003 dl. D in calitate de administrator la S.C. X S.A. a incheiat un contract de asociere in participatiune cu S.C. M S.R.L., iar din investigatiile efectuate s-a constatat ca in perioada 01.12.2003-04.05.2004 si in perioada 05.05-31.12.2004 a detinut calitatea de administrator si la aceasta societate partenera.

In conformitate cu contractul in participatiune mentionat mai sus, dl. D in calitate de administrator la S.C. C S.A. a contribuit cu un aport financiar care a fost utilizat pentru achizitionarea unui numar de 12 mijloace de transport auto in baza a cinci contracte de leasing, iar in perioada 01.01.2003-31.12.2004, S.C. M S.R.L. a emis un numar de cinci facturi fiscale de prestari servicii de transport catre S.C. X S.A..

Din verificarea documentelor care sa justifice realitatea operatiunilor inscrise in cele cinci facturi fiscale s-a constatat faptul ca in data de 05.01.2004 S.C. X S.A. a incheiat cu S.C. M S.R.L. un contract de

prestari servicii de transport cu autobasculante specializate, proprietate a S.C. M S.R.L., in favoarea diversilor clienti ai S.C. X S.A., dar nu s-au putut identifica de catre organele de inspectie fiscala foile de parcurs sau alte documente care sa justifice cheltuielile de transport inregistrate de S.C. X S.A. in evidenta contabila.

Totodata, din verificarea comparativa a contractelor de prestari servicii incheiate de S.C. M S.R.L. cu societati independente si a contractului de prestari servicii incheiat cu S.C. X S.A. s-a constatat faptul ca in contractul incheiat cu contestatoarea nu sunt precizate preturile si tarifele practicate pe tona si pe kilometru.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.06.2003-31.12.2004 S.C. X S.A. a efectuat lucrari de investitii si reparatii la SN si nu a desfasurat activitati de comert sau transport de bunuri care sa justifice necesitatea efectuarii de cheltuieli de transport, conform mentiunilor de pe facturile fiscale emise de S.C. M S.R.L.

In consecinta, organele de inspectie fiscala in conformitate cu art.11 din Legea nr.571/2003 au stabilit ca operatiunile economice inscrise in facturile fiscale de prestari de servicii de transport emise de S.C. M S.R.L. catre S.C. X S.A. nu au continut economic, iar societatea contestatoare nu are dreptul sa deduca la calculul profitului impozabil aferent anului 2003 cheltuieli cu transportul si cheltuieli cu transportul aferente anului 2004.

Referitor la TVA, in urma verificarii documentelor financiar contabile aferente perioadei 01.01.2001 – 30.09.2005, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea in luna decembrie 2001 si in luna mai 2002 a inregistrat in evidenta TVA pe baza a patru facturi fiscale emise de catre S.C. S S.R.L., facturi care nu au fost ridicate de catre aceasta societate de la unitati autorizate cu distribuirea documentelor cu regim special.

Astfel, in conformitate cu art. 6 din Hotararea Guvernului nr.831/1997 organele de inspectie fiscala au stabilit ca facturile fiscale din data de 17.12.2001 si data de 02.05.2002 nu indeplinesc calitatea de document justificativ si in conformitate cu pct.10.6 lit.g) din Hotararea Guvernului nr.401/2000, nu a acordat drept de deducere a TVA aferenta acestor facturi fiscale.

In perioada 01.01.2003-31.12.2004 S.C. M S.R.L. a emis un numar de cinci facturi fiscale de prestari servicii de transport catre S.C. X S.A., iar organele de inspectie fiscala au stabilit faptul ca operatiunile economice inscrise in aceste facturile fiscale nu au continut economic din motivele mentionate anterior.

In consecinta, organele de inspectie fiscala au stabilit faptul ca S.C. X S.A. nu are dreptul de deducere a TVA in suma aferenta celor cinci facturi fiscale emise de catre S.C. M S.R.L. intrucat societatea nu detine documente care sa justifice prestarile de servicii de transport inscrise in facturile fiscale mentionate.

Cu adresa din data de 25.05.2006 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au transmis Inspectoratului de politie al judetului – Serviciul de investigare a fraudelor un exemplar al Raportului de inspectie fiscala incheiat la S.C. X S.A. in vederea stabilirii realitatii si legalitatii operatiunilor economice inregistrate in evidenta contabila.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1.Referitor la suma totala reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe profit, dobanzi aferente impozitului pe profit si penalitati aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond, in conditiile in care constatările din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 10.04.2006 si care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 26.04.2006 contestata, au fost transmise organelor de cercetare penala cu adresa din data de 25.05.2006.

In fapt, prin adresa din data de 14.11.2005, Inspectoratul de politie al judetului – Serviciul de investigare a fraudelor a solicitat Directiei generale a finantelor publice efectuarea unei verificari financiar-contabile la S.C. X S.A. deoarece din informatiile detinute de catre organele de cercetare penala a rezultat ca la aceasta societate au fost inregistrate operatiuni comerciale care au condus la prejudicierea bugetului de stat.

Urmare a verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli deductibile cu achizitionarea de materiale si a dedus taxa pe valoarea adaugata in

baza unor facturi fiscale care nu indeplinesc conditiile prevazute de lege pentru a avea calitatea de documente justificative. De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. X S.A. a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli deductibile si a dedus TVA in baza facturilor fiscale emise de S.C. M S.R.L. reprezentand prestari de servicii de transport pentru care nu detine documente care sa justifice prestarile de servicii inscrise in facturile fiscale respective.

Astfel, in urma constatarilor efectuate organele de inspectie fiscala au stabilit prin Decizia de impunere din data de 26.04.2006 contestata taxa pe valoarea adaugata, dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, impozit pe profit, dobanzi aferente impozitului pe profit si penalitati aferente impozitului pe profit.

Cu adresa din data de 25.05.2006 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au transmis Inspectoratului de politie al judetului - Serviciul de investigare a fraudelor un exemplar al Raportului de inspectie fiscala incheiat la S.C. X S.A. in vederea stabilirii realitatii si legalitatii operatiunilor economice inregistrate in evidenta contabila.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 10.04.2006 de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din data de 26.04.2006 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei pe cale administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat efectuarea unei operatiuni comerciale care a condus la prejudicierea bugetului de stat prin inregistrarea in evidentele

contabile a cheltuielilor deductibile si a taxei pe valoarea adaugata deductibile aferente facturilor fiscale de achizitii de materiale fara a avea la baza documente care sa indeplineasca conditiile prevazute de lege pentru a avea calitatea de documente justificative. De asemenea, s-a constatat faptul ca societatea a inregistrat in evidenta contabila facturi fiscale reprezentand prestari servicii de transport emise de catre SC M SRL pentru care nu detine documente care sa justifice ca serviciile inscrise in facturile fiscale au fost prestate si operatiunile sunt reale.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale, avand in vedere faptul ca in speta se pune problema realitatii operatiunilor efectuate si care au implicatii fiscale.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, se va suspenda solutionarea contestatiei pentru suma totala contestata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata care precizeaza:

“[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. In ceea ce priveste solicitarea societatii de suspendare a executarii titlului de creanta fiscala, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor poate suspenda executarea deciziei de impunere din data de 26.04.2006, in conditiile in care aceasta nu aduce argumente temeinice si documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei pagube.

In fapt, pentru punctul 1 din prezenta decizie s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere din data de 26.04.2006 pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala intrucat organele de inspectie fiscala au transmis raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 10.04.2006 in baza caruia a fost intocmita decizia de impunere contestata organelor de cercetare penala

urmare adresei Inspectoratului de politie al judetului – Serviciul de investigare a fraudelor. Prin contestatia formulata, **S.C. XS.A.** solicita suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

In drept, art. 185 "*Suspendarea executarii actului administrativ fiscal*" din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala precizeaza:

" (1) Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

"(2) Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pâna la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului."

Aceasta prevedere legala instituie, prin exceptie, posibilitatea organelor de solutionare de a dispune la cererea temeinic justificata a contestatorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat pana la solutionarea contestatiei.

In analiza temeiniciei cererii, pentru a se putea dispune suspendarea executarii actelor administrative fiscale atacate, trebuie sa existe o indoiala puternica asupra legalitatii actelor administrative fiscale contestate, de asemenea se impune ca societatea contestatoare sa fie amenintata cu o vatamare ireparabila.

Pentru a se dispune suspendarea executarii actului administrativ, trebuiesc indeplinite cumulativ conditiile stabilite in art.14 din Legea nr.554/2004, respectiv sa fie un caz bine justificat si sa se precizeze o paguba iminenta.

In legatura cu notiunea de paguba iminenta, chiar Legea nr. 554/2000, in art.2 lit.s) o defineste ca fiind un prejudiciu material viitor, dar previzibil, ceea ce in speta nu a fost dovedit.

Luand in considerare fondul cauzei care pune in discutie realitatea operatiunilor economice desfasurate de societatea contestatoare, precum si faptul ca aspectele de natura penala sunt strans legate de obligatiile fiscale stabilite, organul de solutionare a contestatiei pe cale administrativa nu se poate pronunta asupra legalitatii actelor administrative atacate, aceasta fiind si ratiunea pentru care, in temeiul art. 184 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, s-a suspendat solutionarea pe cale administrativa a contestatiei.

Totodata, din analiza argumentelor prezentate si in lipsa unor documente doveditoare din care sa rezulte iminenta producerii unei

pagube, respectiv prin care sa se justifice temeinicia cererilor de suspendare a executarii silite si tinand cont de prevederile legale mentionate, cererea **S.C. x S.A.** de suspendare a executarii deciziei de impunere din data de 26.04.2006 va fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor, art. 184 coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.Suspendarea solutionarii contestatiei S.C. X S.A.
referitoare la:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- impozitul pe profit;
- dobanzi aferente impozitului pe profit;
- penalitati aferente impozitului pe profit;

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

2.Respingerea ca neintemeiata a cererii **S.C. XS.A.** de suspendare a executarii deciziei de impunere din data de 26.04.2006.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.